

ЗАКЪСНЯЛО ПРИЗНАНИЕ

Доц. д-р Емилия Николова

Радка Славова

Министерство на народната просвета (1971 – 1991)

В края на 2016 г. ни напусна доц. д-р Емилия Стефанова Николова – работила в областта на теорията, методиката и дидактиката на музикалното възпитание и обучение на децата в детските градини и началните класове. Била е хоноруван преподавател във ВМПИ – Пловдив (1974 – 1978 г.) по методика на музикалното възпитание и образование, в Славянския университет в Добрич и като доцент във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“ – бакалавърска и магистърска степен.

Емилия Николова има висока музикална образованост, получена в ДМУ „Любомир Пипков“ – София, ДМА „Панчо Владигеров“, където завършва Теоретичния факултет със специалност музикална педагогика и аспирантура в Научноизследователския институт по художествено възпитание при Академията на педагогическите науки в СССР – Москва. Там завършва дисертация на тема „Народната музика – основа за музикалното възпитание на деца и ученици в българското училище“.

Широката теоретична и педагогическа подготовка ѝ дават основание да насочи експерименталната си дейност в базовите детски градини в София и страната към изпреварващо внедряване в практиката на нови методи, форми и средства на работа с деца за развитие на музикалните им способности. Ръководи колектив за изработване на нова програма за музикалното възпитание в детската градина и „Книга за музикалния ръководител в детските градини“ – 1984 г. Съставя и внедрява в практиката богата и оригинална учебна документация: методика за музикалното възпитание в детските градини, предназначена за музикални ръководители, учителки по пеене, студенти и дипломанти, песенни сборници, аудио-визуални средства и др. Научен ръководител е на над 30 дипломни работи и на специалисти по следдипломна квалификация. Многократно е рецензирала учебници и пособия за детски градини и ЕСПУ по музика.

Във всички дейности по музикалното възпитание на децата в детските градини въвежда новости, които издигат равнището на работата с деца. Приносът ѝ за целенасоченото и систематично слушане на музика създава траен

интерес към високохудожествената музика. Българската народна и авторова песен, произведенията на българските композитори М. Георгиев, П. Хаджиев, Ал. Райчев и др., предназначени или достъпни за деца, както и произведенията за деца на И.С. Бах, Хендел, Вивалди, Шуман, Чайковски, Прокофиев и др. все повече стават достояние на децата. Така постепенно те се приобщават и подготвят за защитаване на детски песни с висока художествена стойност.

Тя обогатява и систематизира дейностите: свирене с детски музикални инструменти, детско музикално творчество, музикалноритмични движения и танци, използването на български звукови играчки и детски народни инструменти. Разработва нова структура на музикалното занятие в съответствие с постиженията на психолого-педагогическата наука и водещата дейност за деня – пеене, слушане; движения – танци или хора, свирене.

Емилия Николова има издадени 10 книги, монографии, над 100 статии, методики и програми, разработени самостоятелно или в съавторство с други учени и преподаватели, учители по музика и музикално възпитание в детските градини. В тази си дейност се базира на голям брой авторитетни учени теоретици, композитори, педагози, преподаватели в институтите за подготовка на учители по пеене и музика.

Богатата научно-приложна дейност на доц. д-р Емилия Николова е високо оценена както у нас, така и в чужбина. Специализирала е по проблемите на музикалното обучение в детската градина и началното училище в Германия, Украйна, САЩ, Франция и др. Член е на ОМЕР – Световна организация за предучилищно образование. Пред специалистите, посещаващи България, представя постиженията на българските детски градини, изнася лекции в страните, които посещава.

Всички, които познават доц. д-р Емилия Николова, високо я ценят като учен педагог с голяма обща и експертна музикална култура. Тя посвети живота си на децата като основа за по-нататъшното им приобщаване към българската и световната музикална култура.

✉ **Ms. Radka Slavova**
Ministry of Education (1971 – 1991)